

30. jun. 1971

FAKTA

Dato:

30. jun. 1971

Sidetæl:

Notes 71 bd 3 s. 92-95

Paris

30-6-71

Det er jo et fuldstændigt
urimeligt krav at stille til
sig selv at hver gang man
lærer noget skal det være
som originalt & nyt at det
rækker hele verden. At man
ikke skal hen på alle de nogen
form for metode, det er indly-
sende, man skal ikke gøre sig
sig selv kun man mener man
er kommet til det nye med
et problem, men er man ikke
der, & det er man jo næsten
aldrig, skal man være dybere
& dybere i det - til det maksimale
og dog har vist alle sine
vigtige sider.
Man dette dybere levende arbej-
de forstod man i det hele
om originalitet - nyhed - et
krav som man stiller sig selv,
men som i virkeligheden kom-
mer ud fra et krav i
tiden. Denne just efter nyheden
har næsten opført det af med
kunsten - det er ikke kun
man forlanger, eller taler om,
men nyheder. Jo, og vel de
fleste kunstere ligger i dag under

Jeg dette krav lammes af det.
Jeg mistede ligeledes hvem jeg
se hvordan dette krav alle for
ofte har hjert mig ind over
særligt vordende omveje - har gjort
det vanskelige for mig fordi
det har hjert mig vider fra
det som egentlig var mig
og måske for ikke at sige
tidens krav - dette krav som
gør os til slaver - gør os
i frihed se det nu med grund-
fuld bevidsthed og gavn (og det har
været det som me ved alle pre-
gørende og opgaver) - straks
skiller man det krav op, at
hvad man ikke lavede noget epo-
-ke gørende nyt - originalt - mindre
hvad ikke gøre det - som har
man lidt nedslag. Det er et
for fordelagtigt og urmen rusteligt krav
at skulle op, man kan jo
ikke skabe noget nyt - endelig
noget dybt epoke gørende ad
velpens vej.
Dette krav om nyhed og ori-
-ginalitet er blevet en konven-
-tion - ja vor tids ubudne -

- me skubt af modernis men
med dens historie der inde-
- lukkende beskriver af brud
med det foregående - nu har
vi haft kubisme som skal
vi have expressionisme - nu
har vi haft abstrakt et pre-
-sionisme nu skal vi have
Hard edge og der har lidt my-
-dudisme - og så i en mini-
-mal ark og som Zorn ark der
også er en slags expressionisme
u. s. v. - o. s. v. hele tiden brud
med det foregående - og i virkelij-
-heden ikke andet end en
hoppen frem og tilbage mellem
normen og klassicisme.
Der som bliver i noget, i et
problem, og ideer for sig at
udtænke dem - og i dybden
af dem, runder meget hurtigt
af over ende af nyheds mæssige
bliver revolutioner - glimt - kas-
-serer - man kommer for at
der er ham som bliver skæn-
-de som der som de udbytte
for den tid - som der som de
tidens byrd om kunsten er
tænkt stor - de andre forstæn-
-der som en hver nyhed.
Kunsten er i dag udsat for

et hierarki uden lige på den
vorn marie alle kunst handle af
wa den på kunstnerne selv
der ikke kan modskue succien
som vorn marie al den ingen kan
tilbyde dem som betaling
for det skære kunstneren giver
og i net under.
Kunsten er ingen mytke-
det er i hvert fald en meget,
meget opm vel en.

Paris 2-7-77.

Der mau være meget
fundamentalt forkast ved at
vougne om morepron og you i
son og om aftenen med en
af indsigelig fejlere af at alt
er en stor lige gyldig ked.
Med de dit vœlre til hængelse.
som js har økonomiske og
arbejds mæssige kan det vilde
være meningen. Jg mau pou en
eller anden måde indrette
min dit vœlre forkast.
Hvad js gyldigt vilde kan pose
pou som en list i min
dit vœlre er selv på selvsig fejl.